

ſkłyskacz tón hłóž twojego piſkanja" (Am. 5, 21, 23). Bože ſłowo a ſpěwaſſke knihi, to dyrbi twój njedželſki grat bycz, potom budże dżeń Knjesowý tež dżeń žohnowanja w twojim domi.

A do zyła żane wjeſele, do zyła żane wodychnjenje? Ach wjeſela doſcz! Sswjecz jenož njedželu w twojej wutrobje. Potom budże tebi wjeſele radoſcze a wjeſela dawacz. Ty budżesč ſo wjeſelicz w twojim domi a ſ twojimi pscheczelemi, ty budżesč ſo wjeſelicz w ſwiatnicy a wonka na polu a džakný prajicz: „To je tón dżeń, kotrež tón Knjes cžinił je: teho dla ſradujmę a wjeſelimę ſo we nim (Pſ. 118, 24). Derje tebi, lube džeczo, hdijž to wobkhowaſč a po nim cžiniſč! Bože žohnowanje budże potom ſ tobu na wſchitkich twojich puczach.

Džerž ſwoju bibliju w ežesči.

Biblija njejšu jenož knihi ſa ſchulu, ale ſu knihi ſa twoje zyłe žiwjenje. Biblija je Bože ſłowo. Sswjeczi Boži ludžo ſu ju piſali, namučeni wot ſwjateho Ducha. Teho ſo džerž a njedaj ſo psches žadyn ſmęch a psches žanu rycz, njech ſo ſda tak mudra hacž chze, w tym molicz. Žana cžlowſka mudroſcž a wědomnoſcž tola k njej horje njedoſaha, a zyła ſemſka móz njebudże tutym kniham nihdý na nihdý nicžo ſchłodźicž móz. „Njebjo a ſemja budžetej ſahinucz, ale moje ſłowo njebudža ſahinucz“ (Mat. 24, 35), praji tón Knjes. Žane ſłowo njeje, kotrež mohlo tak mózniſe wucžicž a napominacž, kaž Bože ſłowo. Žane ſłowo njeje, kotrež mohlo naſ tak khotnje naſtróžecž a ſatſchafecž, kaž lube Bože ſłowo. Žane ſłowo njeje, kotrež mohlo naſ tak kraſnije troſchtowacž a poſylnecž, kaž lube Bože